

HISTORIE Slovanů byla vymazána historiky na zakázku Římské říše

23. května 2022 v ČR, Historie Války Army, Hlavní, Komentáře, Politika & Lid. práva, Slovensko, Svět

AA

Podle oficiální historie se dozvídáme, že v dobách kdy existovala Římská říše, téměř neexistovali žádné státy, kromě Řeckých států a Egypta. Za tím vším pak existovali barbaři, jako Slované, Germané, Keltové, Húnové a jiné kmeny, které údajně žili v primitivních chýších, maximálně měli nějaké primitivní opevnění (osady), kterým se říkalo Opida.

Kniha „[Jiné dějiny římského imperia](#)“ nám však podává jiný úhel pohledu. Autor knihy Alexandr Tamanskij ve své knize říká, že v době kdy existovala Římská říše, tak také existovali vyspělé Slovanské státy, dokonce i na území dnešní Itálie, jako byly Etruské království (Etruskové), nebo Ilyrie (Ilyrové). Historie však byla na zakázku Římské říše uměle prodloužena a změněna, aby Slované zapomněli na svou kulturu.

Citát ze strany 155 této knihy:

„Slované a Římská říše

Když historici na základě požadavku politiků prodlužovali historii, předkládali jim rozpočet na plánovaný objem práce a ten jim potom naučtovali. Za každou práci je, jak známo, třeba zaplatit. Dokonce i historikům. Jejich práce spočívala v následujícím: pro každý evropský národ bylo třeba vymyslet prodloužené antické a středověké dějiny (až do renesance), to znamená vzít čistý papír a zapsat události, data a jména. Zároveň bylo u mnoha existujících budov, staveb a artefaktů zapotřebí přepsat letopočet výstavby na antický. Tak například, pokud byly Koloseum a Zlatý Neronův dům postaveny v XVI. Století, potom bylo třeba stanovit nové datum – I. Století našeho letopočtu.

Nejprve však bylo nutné určit datum narození Krista. My již víme, že pokud apoštol Petr žil ve druhé polovině XV. až do počátku XVI. století, potom ve druhé polovině XV. století žil i Ježíš Kristus. Ale takové datování nevyhovovalo přepisovatelům dějin a letopočtu, které bylo za každou cenu zapotřebí prodloužit. Nejjednodušší by bylo prodloužit historii o 3 až 4 století, což je dost času na to, aby bylo možné z papežů sejmut hanebnou vinu za pronásledování křesťanů, a to právě cestou přesunutí událostí a celé katolické církve o 300 – 400 let do minulosti.

Zdá se však, že z jakéhosi důvodu ani katolíkům, ani protestantům (byl to jejich společný projekt) tato možnost nevyhovovala. A tehdy našli variantu, která se jim v té době jevila jako nejpřijatelnější – prodloužit dějiny rovnou o 1500 let. Podrobněji si o tom pohovoříme v kapitolách o Juliánském a Gregoriánském kalendáři. Ane nyní si jen velmi stručně řekneme, že juliánský kalendář papeže Julia II. (nikoliv Julia Ceasara) byl přijat v roce 1500. A aby nikomu nedošlo, že to byl právě jeho kalendář, byly roky pontifikátu Julia II. (1503 – 1513) posunuty dále od tohoto data.

Rok 1500 byl prvním (nulovým) rokem přijetí juliánského kalendáře, jehož nulovým referenčním bodem bylo ztělesnění Boha v lidském těle, v těle Adamově, kterým také ve skutečnosti lidská chronologie začíná. A když došlo na prodlužování historie, byl jednoduše změněn význam a obsah tohoto data, po čemž se automaticky začaly všechny události počítat už ne od Adama, ale od Krista. Ale to jen ve stručnosti. Dopodrobna včetně jemných detailů to probereme v samostatných kapitolách této knihy.

Když byla v první fázi historie prodloužena o 1500 let (konec XVI. A celé XVII. Století), čelili historici různým problémům, jako třeba tomuto: *„Dobře tedy, řekli politikům, historii Římanů prodloužíme, ale co máme udělat se zbylými národy? Jste připraveni zaplatit nám za prodloužení dějin všech evropských národů, s nimiž byli Římané v živém kontaktu?“* – Ti se zamysleli a rozhodnuvše se ušetřit nabídli historikům následující možnost: Římané jsou Římané! – Nejchytřejší a nejrozvinutější národ Evropy, který vlastním vývojem o několik století předběhl všechny ostatní národy, které ještě po dlouhou dobu neměly svoji vlastní státnost. Verstehen? A má-li tomu tak být, pak tito barbari žádné dějiny nepotřebují. – Dvě desítky jmen a několik událostí – to musí na veškeré dějiny starověkých Němců, Keltů nebo Britů stačit. Města také žádná neměli, tak si to

zapište. A ta, která měli – ta byla postavena Římany. Takže vy, historici, nemusíte nic vymýšlet, a my, politici, nemusíme za vaši jalovou práci platit. – A bylo rozhodnuto. Všichni neřímané byli rozděleni do dvou kategorií:

- Na barbary, kteří existovali již za Římanů – Němce, Franky, Kelty, Brity a některé další kmeny bez vlastní státnosti;
- A na barbary, kteří se starými Římany neměli nic společného – Slované:

„Původní místo osídlení Slovanů zůstává dodnes předmětem kontroverzí, nicméně vědci se domnívají, že obývali některé části východní Evropy, Do historických letopisů vstoupili kolem VI. století našeho letopočtu, kdy se rozšířili na západ do země mezi Odrou a linií Labe-Saale, na jih do Čech, na Moravu, do Maďarska a na Balkán, a rovněž na sever podél horního toku Dněpru“ encyklopedie Britannica, heslo Slav.

Ano, *na neřímanech*, zejména pak na Slovanéch, se při prodlužování historie ušetřil kolosální objem práce historiků. Neobešlo se to však bez chyb. Jde o to, že Římané aktivně obchodovali se Slované, kteří podle historiků ještě neměli svou vlastní státnost. Na území dnešního Polska a Ukrajiny byly zaznamenány téměř největší nálezy pokladů a jednotlivých mincí Římské říše v Evropě.

Současně byla historikům uložena řada omezení: zaprvé nezmiňovat státnost Slovanů v dobách Římské říše; a za druhé o Slovanéch za éry starověkého Říma a Římské říše mluvit co nejméně, jako by v té době ještě vůbec neexistovali. Ale vůbec je nezmiňovat také nelze, protože artefaktů, které každoročně na území současných slovanských států země vydá, je spousta.

Tedy historici přišli s takovým řešením: když tedy nemůžeme mluvit o státnosti Slovanů, budeme zmiňovat pouze jejich artefakty, kterým budeme říkat *archeologická kultura*, aniž bychom zmiňovali konkrétní slovanský kmen:

„Archeologická kultura je soubor hmotných památek, které patří ke stejnému území a éře a mají společné rysy. Archeologická kultura bývá obvykle nazývána podle nějakého charakteristického rysu, který ji odlišuje od jiných: tvarem nebo ornamentem keramiky a ozdob (například kultura nálevkovitých pohárů), pohřebním obřadem (například kultura katakomb) atd., nebo také podle oblasti, kde byly poprvé nalezeny nejtypičtější památky této kultury“.

Tak byli Slované za dob rozkvětu Římské říše zbaveni své státnosti a dějin, navzdory skutečnosti, že Slované byli sousedé Římanů: na protilehlé straně italského pobřeží úzkého Jaderského moře žili Ilyrové, tedy Slované, s nimiž Římané a další evropské národy aktivně obchodovali.“

Konec citace

Závěr

Proč byla historie celé Evropy uměle prodloužena až o 1500 let? A proč měli historici za úkol nezmiňovat, že v období Římské historie existovaly nezávislé slovanské státy? Možná proto, že bychom zjistili, že existovaly vyspělé státy se svou kulturou, vírou, mravními základy a vlastním ekonomickým systémem, jako byla například Velká Tartárie. Státy založené na svobodě a skutečných demokratických principech.

Jak víme, tak Římská říše v době svého největšího rozmachu ovládala téměř celou Evropu, takže si zcela jistě podrobila velkou část slovanských států. Pokud si tedy chtěla udržet svou říši, tak musela změnit historii a vychovat potomky podrobených zemí, aby se oslabil koceptuální gramotnost obyvatel, kteří pak zapomněli na svou kulturu a původ. Říká se, že „historii píšou vítězové“ a také „když chceš ovládnout národ, vychovej jeho děti.“

Autor: Martin Kirschner